

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 19. De gula & virtute temperantiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

DE VITIIO GVLAÆ,*& virtute temperantia.*

PUNCTVM I.

*S. Tho. 2. 2.
q. 148.**S. Greg. 30.
Mor. cap. 36.*

VLA est inordinata quædam comedendi, & bibendi appetitio. In qua quinque modis peccare continget. PRIMVM, si prohibitis ab Ecclesia cibus vescens, Ieiunij leges, siue illud ab Ecclesia, siue à regulari disciplina, siue à proprio voto sit præscriptum, transgrediaris. DEINDE, si cibi potusue nimium sumas, aut cum graui sanitatis corporis vel animæ periculo: aut si eo vsque bibas, vt iudicij vsus aut turbetur, aut amittatur. TERTIO, si cibo aut potu nimis exquisito, aut pretiosiori, quam tuus requirat status, & conditio, ob solam sensuum indulgentiã vtaris. QUARTO, si comedas sapius, quàm expediat, aut ita extra tempus, & occasionem, vt nocere tibi facile possit; aut in loco non conuenienti, aut contra prohibitionem, vel Religionis tuæ Regulam. QUINTO, si nimio affectu, & ob solam voluptatem, comedas; aut modo indecenti, & ita festinanter, vt in eo, quod facis, totus immerfus esse videaris.

CIRCA hos quinque modos siue circumstantias examinare, & accusare me debeo coram Deo lapsusq; meos desiles dicere: Væ mihi! qui quo-

tias

ies comedo aut bibo, semper pecco; sensuum potius voluptati seruiens, quam necessitati; & carnis meæ appetitioni, quam vitæ conseruandę studens: ita vt corpori debitum soluens, reatū semper culpæ apud Dæmonē contrahā. Misere- rere, Domine, huius meę imbecillitatis gratiāq; tuā ita succurre, ne prostratū me gula raptet.

HOC sensu affectus firma concipiam pro- posita, vitium hoc pro viribus mortificandi, ac temperantię regulis in quinq; prædictis ex- cessibus vtendi: In præcepto videlicet, quanti- tate, qualitate, tempore, & modo cibum su- mendi. Ita vt in QUANTITATE vtrunq; fu- giam extremum; ne tanta illa sit, quæ obruat; nec aded modica, quæ non sufficiat, vt susten- tet. In QUALITATE, vt communibus, & ordi- nariis cibus sim contentus; imò crassiores præ- delicatis eligam: omnem fugiens singularita- tem, nisi quam expressa necessitas exigat. In MODO danda est opera, vt iuxta Spiritus san- cti cõsiliū, a non sim nimius: nec patiar, ita me abripi ab appetitu; vt comedente corpore, spiritus à cibo ipso absorbeat: sed imperio quodam cordis ingenuo, cibum etiam aliquem spiritui simul proponam, qui carnis concupi- scentiā moderetur.

Ad hac præstanda multum conferent, qua in subiectis punctis indicantur.

PUNCTVM II.

SECUNDO, considerandæ sunt pœnæ hu- ic vitio cõstitutæ; quæ ad tres ordines, siue capita reducuntur. Quædam enim ab ipsa

S. Basl. de
vera Virg.
S. Bern. ser.
30. in Cant.
ad Frat.
de Monte
Dei.

Eccl. 31. 20

met Gula, tanquam ex mala arbore mali fructus, proueniunt; aliàs adicit Deus etiam in hac vita: quò suam ab hoc vitio auersionem ostendat; alias denique in futura vità infligendas reseruat.

I.

PRIMUM ergo, GULA sui ipsius est supplicium. statim enim, & numerata (vt dicitur) pecunia, voluptatis suæ culpam luit. *a Eccl. 31. 25.* *Vigilia*, inquit Sapiens, & cholera; & tortura viro infirmo: dum corpus onerando, sanitatem lædit, vitam abbreviat, & accelerat mortem: *b Prou. 23. 29.* Cui va, ait Sapiens, cui rixa? cui sine causa vulnera? *c Luc. 25. 34.* *ne his qui commorantur in vino, & student calicibus epotandis? & Christus. c Attendite vobis, ne fortè grauentur corda vestra in crapula, & ebrietate, & superueniat in vos repentina dies illa.* Affligit item spiritum, hebetat intellectum, eumq; ad orationem, & familiaritatem cum Deo ineptum, atque spiritualium consolationum incapacem reddit: eo quòd se ille carnis illecebris repleti permiserit. Adfert denique cordis ignauiam, & inertiam ad res magnas obsequij diuini aggrediendas, aut perficiendas. Quid enim debiliori huic hosti se subiicit, animum despondere videtur, ad fortiores aggrediendos.

Cassia lib. 5. c. 13 & 20. & Coll. 5.

II.

DEVS præterea ingentes ob GULAM poenas intulit. Quia enim d *Adamus & Eua*, contra diuinum præceptum, *pomum* degustarunt, Innocentiæ donum & statum amiserunt, & *Paradiso sunt expulsi*. Israelitæ, quòd in deserto carnes inordinatè appetierunt, *e cū adhuc esca*

c Psal. 77. 31

eorum

eorum essent in ore ipsorum, (ait David) ira Dei ascendit super eos, & occidit pingues eorum. *Vocatusq; est locus ille: Sepulchra concupiscentia: Et alias: g Sedit populus manducare, & bibere, & surrexerunt ludere: Idolū scilicet siue vitulū conflatilē colere: diuinā iustitiā permittente, vt, qui ventrem suum pro Deo habuerant, vitulū adorarent, quam tamen ob causam: h Occisa sunt in die illa quasi triginta tria millia hominum. & q; maiorem adfert admirationem: sanctus quidā Prophetā, quod in loco, i vbi Deus illi prohibuerat, comedisset, occisus est à Leone. nec eā euadere potuit pānam etiam si prius miracula patrasset, & obedientiam præsstitisset; ac necessitate comedendi, premeretur; & ab alio, eiusdem secum Instituti, deceptus esset.*

DENIQVE voraces in futura vita, peculiari linguæ supplicio afficientur, sicut ille *k diues qui epulabatur quotidie splendide, tanta in Inferno sitim premebatur, vt clamaret ad Abraham, vt mitteret Lazarum, qui intingeret extremum digiti sui in aquam, & refrigeraret linguam eius, quia cruciabatur Inferni flammis: nec tamen obtinuit. Quare quicumque illic erunt, canina fame, & siti rabida cum æterni fellis amaritudine torquebuntur, iuxta sententiam in Babylonem latam. l Quantū glorificauit se, & in deliciis fuit, tantū date illi tormentorū, & luctuum. Eia igitur, animā mea, quid hære? cur voracitates tuas non desles? cur ab eis non abstines? Attende, quod saturitas, & ebrietas temporanea, siti, & fame castigabitur æterna.*

f Num. 11. 33

g Exod. 33. 6

h 28.

i 3. Rog. 13.

24.

S. Basilus
ser. de abdicat. rerum.

k Luc. 16. 24

l Apoc. 18.

m Gen. 25.
33.
Heb. 12. 16

Quod si vt alter *Esau* pro vili *esca*, tua cæli Primogenita vendideris: fortè non suppetet locus ea recuperandi. Considera, quot fuerint ob hoc vitium affecti supplicio; & cape in alieno capite experimentem, priùs quàm pœna incidat in tuum.

PUNCTVM. III.

De Tempe-
rantia &
ieiunio.

TERTIO, ingentia illa bona & præmia consideranda sunt, quæ largietur mihi DEVS, si, Gulâ mortificatâ temperantiâ, & ieiuniû amplectar: quæ ad tres etiâ ordines, supplicius gulæ oppositos, possunt reuocari. Quædâ sunt ipsius TEMPERANTIAE propria, sicut bonæ arboris fructus boni: ALIA Deus & Dominus noster addit, vt, quæ sibi hæc virtus grata sit, ostēdat: ALIA deniq; præmia reddentur in cœlo, quibus hæc virtus afficietur.

I.

PRIMUM enim ABSTINENTIA paratâ (vt dicitur) pecuniâ difficultatem, quam initio vincit, recompensat, alleuiat enim corpus, præseruat à morbis, conseruat sanitatem, vitam producit, recreat animam, aptamq; reddit ad orationem, & cælestes consolationes suscipiendas; subtrahit hosti arma, ipsi scilicet carni, quam subiicit spiritui: vt gloriosa audeat diuini obsequij facinora aggredi.

II.

S. Ber. ad
Frat. de
Monte Dei.

EST præterea Deus aded liberalis, & ita nostri compassione tangitur, vt sine aliqua nos voluptate viuere non patiatur. Quare corporis cibos sibi subtrahētes, cibus animæ recreat, & pro sensuum consolationibus, spiritus solatia ita tribuit, vt non voluptatem amisisse;

sed

sed in meliorem, multoque præstantiorem, à carne scilicet ad spiritum eâ translatâ, cõmutasse experiãtur. His cęlestes communicat illustrationes, sicut a *Danieli*; præclaras tribuit contra hostes victorias, sicut tribus eis b *socijs* contra *Nabuchodonosorem*; & ad altissimam extollit contemplationem, sicut *Moysem*, & *Eliam*, quibus etiam gloriosæ & transfigurationis suæ mysterium, in præmium ieiunij & mortificationis gulæ communicavit.

a *Dan. 2. 28.*
b *c. 3. 30.*
c.

c *Matt. 17. 3.*

III.

DENIQUE eisdem speciali quadam saturitate afficiat in coelo; eos mensæ suæ cū Christo adhibens: vt comedant, & bibant in Regno suo cibos, quibus vescitur ipse Deus. Quare anima mea, si ad magnam in terra sanctitatem peruenire, ingentiaque in cęlo præmia consequi desideras, à temperantia, & ieiunio incipe: quo Deus vitia reprimat, mentem eleuat, virtutes largitur & præmia. O I E S V dulcissime, siquidẽ omnes, qui tua castra sequuntur, d *car-* nem suam cum vitijs, & con- u- p- s- e- n- t- i- j- s crucifixerunt, concede mihi, meam vt ipse mortificem, sicut tu mortificasti tuâ. Per sitim illam, quam in cruce pertulisti; per fel & acetum, quæ ibidem tibi fuerunt oblata, supplico, aded mihi perfectam dones temperantiam, vt nulli in cibo & potu sumendo voluptati; sed soli necessitati seruiam: ieiuniumque aded seuerum, quo iram tuam, sicut *Niniuitæ*, placare, pro meis peccatis satisfacere, Dæmones terre, & Angelos lætificare possim: particeps effectus donorum tuorum in secula. Amen.

Ecclesia in
Præf. Quæ
drag.
d *Gal. 5. 24.*

Ionæ 3. 7.